
Globalni kraji, lokalni prostori: AESOP conference, London, 5.-7. april 2006

Author(s): Naja MAROT

Source: *Urbani Izziv*, Vol. 17, No. 1-2, Pozabljeni modernizem mest / The forgotten modernism of cities (2006), p. 157

Published by: Urbanistični inštitut Republike Slovenije

Stable URL: <https://www.jstor.org/stable/10.2307/24920738>

JSTOR is a not-for-profit service that helps scholars, researchers, and students discover, use, and build upon a wide range of content in a trusted digital archive. We use information technology and tools to increase productivity and facilitate new forms of scholarship. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

Your use of the JSTOR archive indicates your acceptance of the Terms & Conditions of Use, available at <https://about.jstor.org/terms>

JSTOR

Urbanistični inštitut Republike Slovenije is collaborating with JSTOR to digitize, preserve and extend access to *Urbani Izziv*

Naja MAROT

Globalni kraji, lokalni prostori

AESOP conference, London, 5.–7. april 2006

Najbrž ne bi našli primernejšega kraja za konferenco z naslovom Globalni kraji, lokalni prostori, kot je London. Letos je bilo tradicionalno planersko-raziskovalno srečanje na Bartlett School of Planning, ki deluje v sklopu University College of London. Glavno temo konference so predstavniki 25 držav poskušali osvetliti z naslednjimi vprašanji: kakšen vpliv imajo globalne sile na lokalni razvoj, kako lahko pripomorejo k trajnosti, kakšen je njihov vpliv na vsebino prostorskih politik in dokumentov ter kakšen izziv je to za planerje.

Predstavitve so bile razdeljene na pet področij:

- kultura in kakovost bivanja
- trajnostne skupnosti in zelena prihodnost
- prostorska prihodnost
- uprava in reforme in
- upravljanje rasti.

Sklope posameznih predstavitev sestavljajo povezovalna tematska predavanja profesorjev Bartlettove šole planiranja. Sir Terry Farrel je predstavil pomen izmenjave znanja v globalni skupnosti, izpostavil novo merilo mestnih povezav in tvorjenja mestnih aglomeracij (Glasgow–Edinburgh, København–Malmö), obravnaval območje izliva Temze kot potencialno naravovarstveno lokacijo, kjer bi manjša industrijska mesta povezali z naravnim parkom, in končal s predstavitvijo rešitve prometnega zamaška Euston Road, kjer so upoštevali nekdanji prometni sistem in s tem drastično izboljšali celotno ulico. Michael Dear, gostujoči profesor, je predstavil življenjsko delo s poudarkom na geo-

grafiji zdravja in značilnostih postmodernizma. Michael Batty je predavanje naslovil Kompleksnost, napoved in planiranje ter označil mesta 20. stoletja kot stroje in 21. kot organizme ter to strnil v misel, da je celota večja od vsote posameznih delov in da je manj več ter več drugače. Plenarna predavanja je sklenil sir Peter Hall in predstavil dognanja svojega zadnjega projekta, v katerem je preučeval policentrične metropole Evrope in njihove razvojne dejavnike, zlasti funkcijske prostorske povezave, analize tokov, ekonomijo znanja, novodobne telekomunikacijske možnosti (elektronsko pošto, splet, mobilne telefone) in izboljšanje prometne dostopnosti mest (nizkocenovne letalske družbe, hitri vlaki), ki tako ustvarjajo novo karto Evrope – globalne megamestne regije.

Posamezne predstavitve, sama sem spremljala upravo in reforme, so pokazale, da se pravzaprav vsi spopadajo z enakimi prostorskimi problemi, od katerih je glavni legitimnost posegov oziroma nezadostno vključevanje javnosti v pripravo strateških dokumentov in izvedbo projektov. Predstavili so različne rešitve: angleški, avstralski, nemški, nizozemski modeli dobre prakse, in težave, s katerimi se ukvarjajo planerji slabše razvitih držav, na primer degradacija mestnega videza Istanbula, odsotnost kakršnekoli planerskega nadzora na Poljskem, kjer vse zaplete rešuje Evropsko sodišče, problemi rabe tal v Mehiki, primer El Salada, in na drugi strani tudi povsem teoretične, konceptualne poglede na sodelovanje javnosti pri planiranju.

Na ekskurzijah po Londonu smo podrobneje spoznali gostitelja – njegove dosežke na področju prometne politike in zmanjšanja emisij ogljikovega dioksida, nove arhitekturne bisere (ki precej spominjajo na vladno sosese v Berlinu) in enega vzorčnih primerov prenove degradiranih urbanih območij – Canary Wharf. Če povzamem in hkrati poskušam odgovoriti na začetna vprašanja – univerzalni recept za planiranje bi bil: upoštevanje lokalne skupnosti in povezovanje vseh akterjev prostorskega planiranja, enakopravno vključevanje različnih disciplin (kar nekajkrat je bilo slišati o dominantnosti arhitektov v planiranju), povezava globalnega z lokalnim – prenos dobrih praks, spoštovanje načela trajnosti in regionalno povezovanje. Sliši se tako znano in prav nič novo, pa nekako še vedno neuresničeno ...

Naja Marot, univ. dipl. geogr., Urbanistični inštitut RS, Ljubljana
e-pošta: naja.marot@uirs.si